

[Arne Lund]

ministeren om vores valutapolitik, blot ikke på den måde, det her er foreslået.

Fogh Rasmussen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Svend Heiselberg, ikke kan være til stede, skal jeg på venstres vegne meddele, at vi ikke kan støtte forslaget, som det ligger her, men at vi gerne vil se nærmere på det i udvalget.

Sådan som reglerne er i dag, har praksis været, at industriministeren orienterer folketingets valutaudvalg om ændringer af valutabestemmelserne. Det foreslås nu i lovforslaget ændret til, at »mere betydende«, som det hedder, ændringer af valutabestemmelserne kræver tilslutning fra folketingsudvalget, og det har jeg forstået af forslaget fremover skal være politisk-økonomisk udvalg.

Efter vores opfattelse tager forslaget ikke i tilstrækkelig grad højde for, at det mange gange i praksis vil være umuligt at nå en beslutningsprocedure i et folketingsudvalg. Det gælder på pengepolitikens område og ikke mindst på valutapolitikens område, at det, hvis det bliver påkrævet med foranstaltninger, ofte vil være nødvendigt at gennemføre de foranstaltninger uden vensel, fra dag til dag, og det skaber nogle rent praktiske problemer, hvis beslutningsprocesserne bliver for indviklede. På den anden side er det klart, at vi har interesse i, at der er den størst mulige parlamentariske indsigt i, hvad der foregår, at der er den størst mulige åbenhed om det.

Derfor vil jeg på venstres vegne sige, at som forslaget ligger, kan vi ikke tage det, men vi vil gå meget fordomsfrit ind i en drøftelse af det i folketingsudvalget.

Rahbæk Møller (SF):

Først skal jeg sige til hr. Arne Lund, at når SF ikke fremmede sit forslag for halvandet år siden, så skyldtes det en ganske simpel konstatering af, at det ikke kunne vedtages. Det er da rigtigt, at socialdemokratiet dengang gik imod et forslag, som det nu er medforslagsstiller til. Det synes jeg ikke vi skal håne dem for. Jeg synes, det er prisen værd, at de bliver klogere. Hvis vi venter længe nok, ender det såmænd med, at også hr. Arne Lund går ind for forslaget.

Det er ejendommeligt, som det også er påpeget af det økonomiske råds formandskab, at så vidtgående ændringer, som der er

sket med liberaliseringen af valutahandelen, er foregået uden en forudgående debat, og uden at folketinget har haft indflydelse på det. Det er en urimelighed.

Jeg vil føje til, at det er ejendommeligt, at ifølge valutalovent skal industriministeren, når det drejer sig om ting som at overføre stålimporten fra Østtyskland til bunden liste, have valutaudvalgets tilslutning. Når det drejer sig om de langt mere vidtgående ændringer af valutabekendtgørelsen, gør han det bare, og så er en simpel orientering til udvalget nok.

For det tredje vil jeg sige, at det er lidt ejendommeligt, at man i lovsform bestemmer, hvordan folketingets arbejdsform skal være. Det ville være meget bedre i overensstemmelse med den arbejdsstil, der nu hersker, hvis disse valutaspørgsmål behandlede i PØ-udvalget, mens problemerne med stålhandelen formodentlig mest hensigtsmæssigt lå i erhvervsudvalget.

Derfor lægger dette forslag op til dels selvfølgelig at pålægge regeringen at søge folketingsudvalgets tilslutning, når det ændrer valutabekendtgørelsen – ligesom det som sagt er tilfældet, når det drejer sig om stålimporten fra Østtyskland – dels at ophæve forpligtelsen til at nedsætte et specielt udvalg og lade det være op til folketinget selv i dets forretningsorden at fastlægge, hvilket udvalg der skal behandle sagerne.

Det burde i Hørups fædreland være en selvfølge, at et sådant forslag blev vedtaget. Jeg skal da ikke skjule, at jeg venter spændt på at høre Hørups arvtager, hr. Estrup, kommentere sagen.

Estrup (RV):

Ja men hr. Rahbæk Møller skal ikke vente længe.

Det er klart, at dette forslag ligger i naturlig forlængelse af vores tidligere debat. Jeg gjorde meget klart opmærksom på, at vi også fra radikal side har været foruroligede over, at så vidtgående liberaliseringer, som er sket i de seneste år, ikke har indtaget en mere markant plads på folketingets dagsorden og i dets debat og i det hele taget i offentligheden. Det er et af de problemer, jeg mener det var konklusionen på den foregående debat at vi skal have løst.